

דף לה.

עין משפט א.

אה"ע סימן יג פעיף ח

עיין לעיל דף לג: עין משפט ב

עין משפט ב.

אה"ע סימן יג פעיף ה

ה ו. שפחה וגיורת שהיו נשואות לבעליהן בגיותן, אף * שנתגיירו שניהם, צריכות להמתין צ"ב יום, להבחין בין זרע שנזרע בקדושה לזרע שנזרע שלא בקדושה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן יג פעיף ו

עיין לעיל דף לד: עין משפט ד

עין משפט ד.

אה"ע סימן ו פעיף יא

עיין לעיל דף לג: עין משפט ג

דף לה:

עין משפט א.

אה"ע סימן קסד פעיף ב

ב ג. החולץ ליבמתו ונמצאת מעוברת וילדה, אם הולד של קיימא אין החליצה כלום, והוא מותר בקרובותיה, ולא פסלה מן הכהונה, ואם הפילה או ילדה ולא חי ל' יום, צריכה חליצה אחרת, שחליצת מעוברת לא שמה חליצה ^ב, וחולץ לה או הוא או אחד האחים. וי"א דלא יחלוץ

א. יבמות ל"ד. ולא מבואר אם גם כשהן קטנות או זקנות ואינן ראויות להוליד, דנגזור אף בהן כ"כ הח"מ. וכתבו האחרונים דקטנות נזהרות ומתהפכות, ועיין בתוס' יבמות ל"ה ד"ה אשה דכתבו דגיורת ומשחררת כיון דדעתה להתגייר, או דיודעת שעשויה להשתחרר מתהפכת ואינה צריכה להמתין צ"ב יום. ובגיורת מעוברת שהתגיירה עם בעלה, ג"כ אינה צריכה להמתין צ"ב יום, ולא כ"ד חודש, ורק באינה מעוברת צריכה ג' חודשים להבחין בין זרע קדושה.

ב. היינו לקולא, אבל לחומרא הוי חליצה לפוסלה לכהן. ב"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

לה זה שחליץ, אלא אח אחר.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קסד פעיף ה

ה ו. הכונס את יבמתו ונמצאת מעוברת, מפרישים אותם וממתינים לה ואם הפילה יחזור ויקיים. וי"א דוקא שכנסה קודם שהוכר העובר, אבל כנסה משהוכר העובר צריך להוציאה, אע"פ שהפילה ג. וכשמקיימה צריך לחזור ולבעול לשם מצוות יבום, דביאת מעוברת לא שמה ביאה. ואם רצה להוציאה צריכה גט וחליצה.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קסד פעיף ו

ו ז. ולד שלא נגמרו סימניו ולא כלו לו חודשיו נקרא נפל, אבל נגמרו סימניו ולא ידוע אם כלו לו חודשיו, אפי' מת ביום שנולד, הרי זה מוציאה בגט ד' וחולץ לה ואח"כ תהיה מותרת לאחרים. ואם נתקיים הולד ל' יום, הרי זה ולד של קיימא, ואינה צריכה ממנו גט מפני שהיא ערוה עליו.

ו ח. ילדה ולד של קיימא לאחר ששה חודשים מיום שנתייבמה, הרי זה ספק אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון, לפיכך יוצאת בגט והולד כשר. ואם בא עליה אחרי שילדה ונתעברה וילדה, ולד זה ספק ממזר.

עין משפט ו.

אה"ע סימן קסד פעיף ב

עיין לעיל עין משפט א

ג. כ"כ ר"י בפ' החולץ, והנ"י והב"ח וכן הסכים התוס' י"ט, והב"ש כתב דהתוס' בריש פרק החולץ לא ס"ל כן ע"ש.

ד. והרמ"ה ס"ל דלא תצא כיון שספיקא הוא אם הולד של קיימא, וכאן השו"ע השמיט דעתו כי הב"י תמה עליו דראוי להחמיר הואיל וזה ספיקא דאורייתא. ובב"ה תירץ דהוי ספיקא דרבנן דמדאורייתא ולד מעליא הוא, ועיין ב"ש שכתב שדברי תימה הם שכ"ז לענין נשאת לאחר אבל אם נשאת ליבם ה"ז ספיקא דאורייתא וכתב שמשו"ה חזר בו בשו"ע ממש"כ בב"ה והשמיט דעת הרמ"ה.

עין משפט ז.

אה"ע פימן קסד פעיף ג

ד. ביאת מעוברת לא שמה ביאה. לפיכך הכונס או חולץ ליבמתו מעוברת ולה צרה, לא תנשא עד שתלד דשמא תפיל, ולא היתה הביאה או החליצה כלום. והולד אינו פוטר אלא עד שיצא לאויר העולם.